

עין משפט
גר מצוה

ק"א א מ"י פ"ו מהלכות
 אבות הטומאות הלכה ח'
 ק"א ב מ"י פ"ח שם הלכה
 י'
 ק"ב ג מ"י פ"ו שם הלכה
 י'
 ק"ג ד מ"י פ"ח שם הלכה
 ח'

יד:

ביון דרך נזרד ברישא הא תו אצח
לנוגע בספר מיד אחר נעילה ולח
טמאות משום דרכי פרק ויש לומר דמ
לחא שכיחא היא שיעג בספר מיד אחר
מחמת ספר ברישא אפילו נוגע סמוך
לנעילה בזרז עליה שלא חלקו:

יציאות השבת פרק ראשון שבת

אם תאמר והא נפקא מינה
סניח דעמו ואפילו הכי ידיו
הא לא היו גוזרין דמילתא
לה ומיהו השתא דגזור ידים

כִּיֹּן דַּחַךְ גִּזּוּר בְּרִישָׁא הָא תוּ לְמָה לִי אֵלָא
דַּחַךְ גִּזּוּר בְּרִישָׁא וְהִדְר גִּזּוּר בְּכוּלְהוּ יָדִים
וְטַבּוּל יוֹם אַטְבּוּל יוֹם דְּאוּרִימָא הוּא דְכְּתִיב
וַיֹּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּטְהַר סְמִי מִכָּאן מִבּוּל יוֹם
וְהָאוֹכְלִין שְׁנַמְמָאוּ בְּמַשְׁקֵין בְּמַשְׁקֵין דְּמָא
אִילִמָּא בְּמַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת שְׁרָן דְּאוּרִי
נִינְהוּ דְכְּתִיב וְכֹל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֵלָא
בְּמַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת יָדִים וְגִזְרָה מִשּׁוּם
מַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת שְׁרָן וְהַכְּלִים שְׁנַמְמָאוּ
בְּמַשְׁקֵין כְּלִים דְּאִיִּמָּאוּ בְּמַשְׁקֵין דְּמָא
אִילִמָּא בְּמַשְׁקֵין דֹּב דְּאוּרִי נִינְהוּ דְכְּתִיב
וַיֹּכִי יִרְקֹה הַזֶּבֶב בַּמַּתְוֹר ^ומָה שְׂכִיד מַתְוֹר
טַמְמָתִי לֹךְ אֵלָא בְּמַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת
שְׁרָן וְגִזְרָה מִשּׁוּם מַשְׁקֵין דֹּב וְיָדִים תְּלִמִּידִי
שְׁמָאִי וְהַלֵּל גִּזּוּר שְׁמָאִי וְהַלֵּל גִּזּוּר דְּתַנְיָא
וְיוֹסִים בֶּן יוֹעִזָּר אִישׁ צְרִידָה וְיוֹסִים בֶּן יוֹחָנָן
אִישׁ יְרוּשָׁלַם גִּזּוּר טוּמְאָה עַל אֶרֶץ הָעַמִּים
וְעַל כָּלִי זִכּוּכִית ^ושְׁמַעוֹן בֶּן שִׁשַׁח תִּיקֹן
כְּתוּבָה לְאַשָׁה גִּזּוּר טוּמְאָה עַל כָּלִי מַתְכוֹת
שְׁמָאִי וְהַלֵּל גִּזּוּר טוּמְאָה עַל הַיּוֹדִים וְכִ"ת
שְׁמָאִי וְסִפְתּוֹ וְהַלֵּל וְסִפְתּוֹ וְהָאֹמֶר רַב
יְהוּדָה אֹמֵר שְׁמוּאֵל י"ח דְּבַר גִּזּוּר וְכִ"ת
נַחֲלֶקוּ וְאִילוּ הַלֵּל וְשְׁמָאִי לֹא נַחֲלֶקוּ אֵלָא בְּנֵי
מִקּוּמוֹת דְּאִ"ר הוּנָא ^ובְּנֵי מִקּוּמוֹת נַחֲלֶקוּ
וְתוֹ לֹא וְכִ"ת אַתּוּ אֵינְהוּ גִּזּוּר לְתַלּוֹת וְאִתּוּ
תְּלִמִּידֵיהּ וְגִזּוּר לְשִׁרְוֹ ^ויְהוֹאֲמֵר אִילִּפָּא
אֵיִדִּים תַּחֲלַת גִּזְרֵתָן לְשִׁרְיָה אֵלָא אַתּוּ אֵינְהוּ
גִּזּוּר וְלֹא קִבְּלוּ מִיְנֵיהּ וְאִתּוּ תְּלִמִּידֵיהּ
וְגִזּוּר וְקִבְּלוּ מִיְנֵיהּ וְאִכְתִּי שְׁלֵמָה גִּזּוּר דְּאִ"ר
יְהוּדָה אֹמֵר שְׁמוּאֵל בִּשְׁעָה שְׁתִּיקָן שְׁלֵמָה
עִירֻבוֹכִין ^ונְטִילַת יָדִים יָצְתָה בַּת קוֹל וְאִמְרָה
בְּנֵי אִם חֲכָם לִכְךָ יִשְׁמַח לְכִי גַם אֲנִי ^וחֲכָם
בְּנֵי וְשִׁמַּח לְכִי וְאִשְׁבִּיחָה תוֹרִפִּי דְּבַר אַתָּא
שְׁלֵמָה

הבוס מחמת ידים ויחורו ויטמאו את הבוס אלא נקט משקים הבאים
מחמת סרך לאשמעינן דאפילו הקן לא הוי אלא מדרבנן:
שמואל והיה גור. לא בעי לשנוי דשמואל והלא גור בידים הבאות
מחמת ספר ולא בכסת ידים דגורו טומאה על הידים
סמחא קמי דמשמע כל כסת ידים: **ר' יוחנן** ויהי דא נחלקו
א"א ב' דברים בבבא. ואם תאמר לימא דג' דברים נחלקו ועמדו
במחלוקת ובשאר י"ח דברים נחלקו *ולמחר הושוו דמשני לקמן כי
פריך והא חיבה בוצר גנת כי"ח דא שמיק ליה הלל לשמואל להכי לא מני
ה' בעדי ג' דברים וי"ח דלא מני להם דבבבא גנת שמיק ליה הלל
לשמואל והיה לו מיד כחמוט מעמד להכי לא תשיב אלא ככל דכל היום
נחלקו ולא הושוו עד למחר לא הוה ליה למימר לא נחלקו ואע"ג דקלח
משמע שהיו שמואל והלל עומן ביום שגורו י"ח דבר (דהא) כי היכי דקמי דק'
וה' גבי בוצר גנת אומר היום היה הלל כפוף ויבצר לפני שמואל כי"ח
קמי בחוספתא דשבת גבי י"ח דברים מ"ח סרך לומר דשני משקים הוו:
אלא

האשה שפלו (דף פ"ב): וגור עומאה על כלי מסכות. לקמן (פ"ז) מפרש דבר: ובי"ח דבר נחלקו. כלומר אותם י"ח שזורי במחלוקת היו אלא שגמר על מגען לא אוכלין ולא שורפין: לשריפה. שהיו שורפין מרומה עליהן: והרחקה כפיפה זו שנטעין אותה בזאונים ואין נוגעין בה: טירובין. זאונים

לא, ואוקמינ להאי קרא בתרומה
לנגיעה אשכחן קרא ההס' כל כלי
וגו' והאי נגיעה היא ונענין הערב
לא פסל תכלי קר ליה וטעם השמא
לכל דמעיקרא לא היו גמור
האי כלי לאו דר אכילה הוא ומיהו
מויז לא מעמינן דהא לאו טעם
יקרי: **סמי מכלן**. הסר מכלן:
הוא שער. שנתמאר בשער: **דאורייתא**
הוא. שהמשקין ראשון והאוכל שני
פוסל בתרומה להיות שליש: **דכתיב**
והוא שער. ו'אע"פ דהאי במשקין
בשלאן מחמת אורו לא היה חביב
עומא מכל האוכל כלומר אם יש
חבובי אכולין או משקין והני שנים
גזרו שהכלי היה ראשון והם שנים
גזרו הנוגע בכן אינו פוסל את
בתרומה (א"ה) הא גמרינן משקין
בשלאן מחמת שרץ מיהו קצו' כפ"ק
שפסחים (דף י"ז:) וכיון דמקבלי טומאה
דאורייתא חמילי עבדי לאוכל שני
גמרינן שדר טומאה התם
המשקע טעמא אוכל ואוכל משקע דלא
שנחת רביעי בידש אלף דהיי' דלא
היו טומאה טומא קראש לא ליהו
לדאורייתא חמילי עבדי לאוכל שני

ואוכל מעטות אורז ולא משקה ממתא
 ולא אורז ומשקה ממתאין כלים
 בלי מיטתא אלא בזה טעמא:
 לפני נטיה דגורז רבנן
 וכן בעאר כל פוסלי תרומה
 לטמא משקין להיות מחלה:
 משקין כהאים מחמת
 רצון דאשכחן בהן שהן ראשונים
 ואחרונים. והא דגורז כל טומאת

מחמת האוכלוסייה הגדולה הזו, יש צורך להקים מערכת חינוך שתאפשר לכל הילדים להשתתף בה. לכן, יש להקים מערכת חינוך שתאפשר לכל הילדים להשתתף בה. לכן, יש להקים מערכת חינוך שתאפשר לכל הילדים להשתתף בה.

הטומאה הוא לטמא אדם ובגדים
ממנו גמרינן מרוק" מה רוק מחאסף
ו יוצא כגון מימי רגליו: **מה שביד**
דטומאת משא יליפין מיניה לרוק
באין מחמם ספק. דלאו דאף הטומאה
מאב הטומאה דמגינא בפסחים ודף
מאזיר כלי חרס ת"ל מכל האוכל
מאזיר כלי חרס כו' אלמא לא חיי כלי
ומסקה וגזר רבנן דליטמא לענין
אב הטומאה: **מה ארץ העמים**. שמו
בגמג ובמשא ואהל לרצנן סולרבי
הול מטמאין הן בגמג ובמשא ורקב:
ידמא טומאה: **סיוק כחובה**. שיהא
גלי לפי שהיה יחידה לה כחובות
טוב ורע ובחזקין מאזי כחובות כסוף
יו עס תלמידיהם במחלוקת של י"ח
מ. לקמן [טו]. מפרש: **לפלות**. תרומה
חוקר שעה אומר לעורה כלומר סייג
לרשות חבירו ואע"פ ששנינו ר"י:
וגמרה

מסורת הש"ס

(א) (נדה נה: א) (ב) (לקמן נה: א)
(ג) (נדה נה: א) (ד) (לקמן נה: א)
(ה) (נדה נה: א) (ו) (לקמן נה: א)
(ז) (נדה נה: א) (ח) (לקמן נה: א)
(ט) (נדה נה: א) (י) (לקמן נה: א)
(יא) (נדה נה: א) (יב) (לקמן נה: א)

תורה אור השלם

1 וְכֹא הַשֶּׁשֶׁשׁ וְעֵדוּ וְאֵדוּ
יִשְׂרָאֵל מִן הַקְּדֻשָּׁה לֵב לִצְרוּ
יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כֹכָב
2 מִקֵּץ הָאֵלֶּל אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִזְבֹּא וְעֵלֵי מִים יִשְׂרָאֵל
3 בְּכֵל מִשְׁקֵה אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּכֵל כְּלֵי יִשְׂרָאֵל
4 יִקְרָא יֵל לֵד
5 וְכִי יִקֵּץ הַזֶּה בְּעֵדוּ
וְכֹכָב בְּנֵי וְרִחֵץ בְּמִים
וְשָׂמָא עַד הַקְּדֻשָּׁה
6 יִקְרָא טו
7 כִּי אֵם חֲכָם לֵב שִׁמְחָה
8 לֵב אֵם אֵם מִשְׁלֵי כֹכ
9 חֲכָם שֶׁן וְשִׁמְחָה לֵב
וְאֲשֶׁרֶת חֲרִיף דְּרִיב
מִשְׁלֵי לֵב יֵא

הנהגות הב"ח

(א) -ע"י ד"ה ונא השמש
וכי אשר יעשה מלאכה בהם
כמים יובא וטמא עד
הערב וטהר וכו' והלוי
נזעזע:

גליון הש"ס

גמ' דאמר רב הונא בנ' תפוסות נחלקי וכו' עין חגיגה דף טז ע"א תוס' ד"ה יוסף בן יעקב: שם ובשילת ד"ה וכו' רש"י מחזק ונעילת: תוס' ד"ה ואילו וכו' ובשאר י"ה דברים נחלקי ולפניו היטשו וכו' וכדלפניו סב"י חזון דנייה ע"כ לא נחלקי לא עמד ר"מ במחלוקת:

רבינו חננאל

ומתחילה גזרו על הדינים
הנוגעות בספר להיות
פסולין התורומם כדי שלא
יהיו מצויין ליגע (ב)ס"ת
(ערום) אלא בספר. וגזרו
ממי על האוכלין שנטמאו
במי המשקין שנטמאו מחמת
ידים שיפסלו התורומם,
גזירה משום משקין
שנטמאו מחמת שרץ. ועל
הכלים שנטמאו במשקין
הבאים מחמת שרץ, גזירה
משום זב. טבול יום,
אסיקנא וסמי טבול
יום.